

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијски савјет

Z A K L J U Č A K

o odbacivanju

Zahtjeva za pokretanje postupka Turističke zajednice Kantona Sarajevo

Sarajevo
decembar, 2020. godine

Broj: UP 02-26-3-029-22/17
Sarajevo, 22.12.2020. godine

Na osnovu člana 25. stav (1) tačka e), člana 42. stav (2), a u vezi sa članom 26. Zakon o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, br. 48/05, 76/07 i 80/09) i članom 58. stav (4) Zakona o upravnom postupku Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), rješavajući po Zahtjevu za pokretanje postupka Turističke zajednice Kantona Sarajevo, ul. Branilaca Sarajeva br. 21., 71 000 Sarajevo, zaprimljenog dana 18.08.2017. godine pod brojem: UP 02-26-3-029-1/17, Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine, postupajući po presudi Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 032672 19 U od 05.11.2020. godine na 77. (sedamdesetsedmoj) sjednici održanoj dana 22.12.2020. godine, donijelo je:

ZAKLJUČAK

1. Odbacuje se Zahtjev za pokretanje postupka Turističke zajednice Kantona Sarajevo, protiv Skupštine Kantona Sarajevo, radi utvrđivanja zabranjenog konkurencijskog djelovanja u smislu člana 4. stav (1) tačke b) Zakona o konkurenciji, iz razloga što se postupak ne može voditi protiv Skupštine Kantona Sarajevo u skladu sa članom 2. Zakona o konkurenciji.
2. Odbacuje se Zahtjev za pokretanje postupka Turističke zajednice Kantona Sarajevo, protiv Skupštine Kantona Sarajevo, radi utvrđivanja zabranjenog konkurencijskog djelovanja u smislu člana 4. stav (1) tačke b) Zakona o konkurenciji, iz razloga što se Zakon o turizmu ("Službene novine Kantona Sarajevo" broj: 19/16 i 31/17) ne može smatrati zabranjenim sporazumom u smislu člana 4. stav (1) tačka b) Zakona o konkurenciji.
3. Ovaj Zaključak će biti objavljen u „Službenom glasniku BiH“, službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Konkurencijsko vijeće je rješavajući po Zahtjevu za pokretanje postupka brojem: UP 02-26-2-029-1/17 18.08.2017. godine podnesenog od strane Turističke zajednice Kantona Sarajevo ul. Branilaca Sarajeva br. 21., Sarajevo 71 000 (u daljem tekstu: Podnosilac zahtjeva) putem punomoćnika Omerović Elvedina, advokata iz Sarajeva, ul. Despićeva br. 1., 71 000 Sarajevo, protiv Skupštine Kantona Sarajevo, ul. Reisa Džemaludina Čauševića br. 1., 71 000 Sarajevo, radi utvrđivanja zabranjenog konkurencijskog djelovanja u smislu člana 4. tačke b) Zakona o konkurenciji, je dana 11.10.2017.godine donijelo Zaključak broj: UP 02-26-2-029-5/17, kojim je odbačen zahtjev podnosioca zbog stvarne nenadležnosti. Protiv navedenog Zaključka Konkurencijskog vijeća, Turistička zajednica Kantona Sarajevo je podnijela tužbu Sudu Bosne i Hercegovine.

Sud Bosne i Hercegovine je rješavajući po predmetnoj tužbi donio presudu broj: S1 3 U 026742 17 U dana 12.02.2019.godine kojom je uvažio tužbu i navedeni Zaključak Konkurencijskog vijeća poništio i predmet vratio na ponovno odlučivanje.

Postupajući po naprijed navedenoj presudi Suda BiH, Konkurencijsko vijeće je donijelo Zaključak broj: UP 02-26-3-029-14/17 od 07.05.2019. godine. Podnosilac zahtjeva je protiv navedenog Zaključka podnio tužbu Sudu BiH. Sud BiH uvaživši tužbu, je dana 05.11.2020. godine donio Presudu broj: S1 3 U 032672 19 U, kojom je poništio Zaključak i predmet vratio na ponovno odlučivanje.

Obzirom na protek vremena od dana podnošenja Zahtjeva za pokretanje postupka, Konkurencijsko vijeće je dana 13.11.2020. godine uputilo akt Zahtjev za izjašnjenje broj UP 02.26-3-029-20/17, kojim je od podnosioca zahtjeva traženo da se izjasni da li ostaje kod podnesenog Zahtjeva za pokretanje postupka, odnosno da li je Turistička zajednica Kantona Sarajevo i dalje zainteresovana za vođenje postupka.

Dana 30.11.2020. godine Turistička zajednica Kantona Sarajevo je podneskom broj: UP 02-26-3-029-21/17, dostavljenim putem Omerović Elvedina, advokata iz Sarajeva, obavijestila Konkurencijsko vijeće da je zainteresovana za dalje vođenje postupka.

U Zahtjevu za pokretanje postupka Podnosilac zahtjeva, u bitnom navodi slijedeće:

Turistička zajednica Kantona Sarajevo je osnovana od strane Skupštine Turističke zajednice Kantona Sarajevo i to Odlukom o osnivanju Turističke zajednice Kantona Sarajevo broj: 07-023- 41 od 17.03.1998.godine na osnivačkoj skupštini održanoj 17.03.1998.godine. Dana 24.04.1998.godine upisana je u Upisnik turističkih zajednica kod Ministarstva trgovine Federacije BiH pod brojem 10/98. Izmjene podataka u Upisnik po pitanju sjedišta i osobe odgovorne za zastupanje uslijedile su 25.01.1999 i 07.02.2011.godine. Sjedište Turističke zajednice Kantona Sarajevo sada je u ul. Branilaca Sarajeva 21. Sarajevo 71 000, a osoba ovlaštena za zastupanje je direktor Turističkog ureda doc.dr. Šemsudin Džeko.

Zakonom o turizmu ("Službene novine Kantona Sarajevo" broj: 19/16 i 31/17) koji je donijela Skupština Kantona Sarajevo, i to članovima 108. i 109. i poglavljem VII - Turistička zajednica Kantona Sarajevo, Skupština Kantona Sarajevo, sprječava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju na tržištu promocije turizma Kantona Sarajevo ograničavanjem i kontrolom tržišta, što predstavlja zabranjeni sporazum u smislu člana 4. stava (1) tačka b) Zakona o konkurenciji.

Skupština Kantona Sarajevo 2016.godine donijela Zakon o turizmu kojim se u članovima 108. i 109. propisuje prestanak rada Turističke zajednice Kantona Sarajevo - podnosioca zahtjeva, te je propisano da se ista briše iz Upisnika turističkih zajednica koji se vodi kod Ministarstva okoliša i turizma Federacije BiH, i da će se danom početka rada Turističke zajednice Kantona Sarajevo (osnovane po kantonalnom zakonu) preuzeti zaposlenici, arhiva, dokumentacija, sredstva rada kao i prava i obaveze Turističke zajednice Kantona Sarajevo - podnosioca zahtjeva.

Zakon o turizmu Kantona Sarajevo je izmjenjen i dopunjen 28. jula 2017. godine, i istim su između ostalih izmjena i dopuna, brisani upravo članovi 108. i 109. osnovnog zakona "zbog neprovođenosti". U obrazloženju Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o turizmu, koje je dato na jednoj stranici, navedeno je da se članovi 108. i 109. brišu zbog neprovođenosti. Zakon je donijet nedemokratski, po hitnoj proceduri - znači bez javne rasprave, i bez pribavljanja mišljenja Ekonomsko socijalnog vijeća Kantona Sarajevo, koje je tražio Ured za zakonodavstvo, što u osnovi znači i bez mišljenja Udruženja poslodavaca Kantona Sarajevo čiji predstavnici su članovi navedenog vijeća.

Iz odredbi Zakona o turizmu - Poglavlje VII Turistička zajednica Kantona Sarajevo (članovi od 60.- 93.), vidljivo je da samo Skupština Kantona Sarajevo može osnovati turističku zajednicu Kantona Sarajevo, da ova zajednica ima u osnovi iste nadležnosti kao i

postojeća Turistička zajednica Kantona Sarajevo - Podnosilac zahtjeva koju su kao nevladinu organizaciju osnovali turistički privrednici, da Skupštinu Turističke zajednice Kantona Sarajevo, kao najviše tijelo upravljanja ovom zajednicom, po spornom zakonu, čine u većinskom dijelu predstavnici osnivača - odnosno predstavnici Skupštine Kantona Sarajevo koja je u osnovi političko tijelo, a ne tijelo koje se bavi turističkom djelatnošću, da Turističko vijeće, koje je izvršni organ Skupštine, sada, nakon donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o turizmu čine većinski predstavnici osnivača - za razliku od pravnog rješenja po osnovnom tekstu Zakona o turizmu prema kojem su Turističko vijeće činili isključivo obavezni članovi Turističke zajednice. Ovo je eklatantan pokazatelj stvarnih namjera Skupštine Kantona Sarajevo - da u cjelosti marginalizuje ili bolje reći u cjelosti eliminiše ulogu privrednika u ovoj turističkoj zajednici, da predsjednika Turističke zajednice, po Zakonu o turizmu, imenuje i razrješava Vlada Kantona Sarajevo, dok predsjednika Turističke zajednice Kantona Sarajevo - podnosioca zahtjeva imenuje i razrješava Skupština Turističke zajednice odnosno privrednici, da određeni turistički privrednici imaju obavezu biti obavezni članovi Turističke zajednice Kantona Sarajevo (kao vladinog tijela) a što je u osnovi suprotno Ustavnom pravu na slobodu udruživanja odnosno neudruživanja (Ustav Federacije BiH -član 2. alineja 1.), da su Pravilnikom o djelatnostima obaveznih članova Turističke zajednice Kantona Sarajevo, donijetom na osnovu spornog zakona, izdvojene samo određene djelatnosti (i to: Hoteli i sličan smještaj, Odmarališta i slični objekti za kraći odmor, Kampovi i prostori za kampiranje, Ostali smještaj, Djelatnosti restorana i ostalih objekata za pripremu i usluživanje hrane, Ostale djelatnosti pripreme i usluživanja hrane, Djelatnosti pripreme i usluživanja pića, Djelatnosti putničkih agencija, Djelatnosti turopatora, Ostale rezervacijske usluge i djelatnosti u vezi s njima).

Spornim Zakonom o turizmu i njegovom daljom provedbom (ukidanjem računa za javne prihode, donošenjem rješenja o zabrani rada, a kako je sve naprijed navedeno) Skupština Kantona Sarajevo je nezakonito ukinula nevladinu organizaciju - zajednicu koju su formirali turistički privrednici, koji su u proteklih 20. godina razvili tržište turizma u Kantonu Sarajevo, koji su svojim radom, uplatama boravišnih taksi i članarina obezbjeđivali sredstva za promovisanje Kantona Sarajevo kao svjetski tražene turističke destinacije.

Djelatnost "promocija turizma Kantona Sarajevo" ni po čemu ne može biti ekskluzivno pravo zakonodavnog odnosno tijela uprave jer se ne radi o poslovima npr. sigurnosti države, odbrane, policijskih poslova ili sudskih poslova, odnosno smatramo da ova djelatnost: promocija turizma Kantona Sarajevo mora biti otvorena za tržište naročito za poslovne subjekte koji se bave turističkom ponudom (hotelijeri, ugostitelji...) i koji su ključni potrošači ove usluge, te da organizacije za vršenje navedene djelatnosti (promocija turizma Kantona Sarajevo) mogu osnovati fizička i pravna lica, uz ispunjavane propisanih uslova, a da pri tome mogu i imaju pravo da ova djelatnost bude sufinansirana iz javnih prihoda - boravišna taksa (iako se radi o prihodu koji sami turistički privrednici zarađuju i prikupljaju) kao što to pravo imaju organizacije iz oblasti zdravstva, socijalne zaštite itd (doprinosi) naročito iz razloga što su turistički privrednici upravo jedini obveznici uplate ovih propisanih posebnih naknada - javnih prihoda.

Podnosilac zahtjeva na osnovu navedenog predlaže da Konkurencijsko vijeće donese privremenu mjeru u trajanju od tri mjeseca kojom se stavlja van primjene Zakon o turizmu ("Službene novine Kantona Sarajevo" broj: 19/16 i 31/17), te da odlučujući u postupku, donese odluku kojom će navedeni zakon proglasiti ništavnim.

Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da opisano činjenično stanje (utvrđeno iz dostavljene dokumentacije) ne spada u nadležnosti Konkurencijskog vijeća.

Skupština Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Skupština) konstituise se, organizuje i radi u skladu sa Ustavom, zakonom i Poslovníkom Skupštine Kantona Sarajevo. Članom 16.

Ustava Kantona Sarajevo propisano je da zakonodavnu vlast u Kantonu vrši Skupština Kantona. Nadležnosti Skupštine su definisane Ustavom Kantona Sarajevo, te je tako članom 18. Ustava Kantona Sarajevo propisano da Skupština donosi zakone i druge propise u okviru izvršavanja nadležnosti Kantona, izuzev propisa koji su ovim Ustavom ili zakonom dati u nadležnost Vlade Kantona. U skladu sa članom 118. Poslovnika Skupštine Kantona Sarajevo, Skupština vrši izmjene i dopune zakona.

Članom 2. stavom (1) Zakona o upravi Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 32/02 i 102/09) propisano je: „Poslove uprave iz nadležnosti Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: BiH) obavljaju ministarstva i upravne organizacije kao samostalne upravne organizacije, upravne organizacije u sastavu ministarstava (u daljem tekstu: organi uprave), kao i druge institucije Bosne i Hercegovine osnovane posebnim zakonom ili kojima je posebnim zakonom povjereno obavljanje poslova uprave.“

Članom 10. istog Zakona o upravi propisani su poslovi organa uprave:

- „1) vode politiku razvoja i izvršavaju zakone i druge propise;
- 2) vrše upravni nadzor nad provođenjem zakona i drugih propisa;
- 3) donose propise za provođenje zakona i drugih propisa;
- 4) predlažu i daju preporuke iz oblasti zakonodavstva;
- 5) daju odgovore na pitanja organa zakonodavne i izvršne vlasti koja se odnose na njihovu nadležnost;
- 6) obavljaju druge upravne i stručne poslove određene zakonom i drugim propisima.“

Zakonom o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“ broj 35/05) članom 2. stav (1) propisano je da organi državne uprave federacije, kantona, grada i općine osnivaju se za vršenje upravnih, stručnih i drugih poslova koji se zakonom i drugim propisima stavljaju u njihovu nadležnost. Navedenim zakonom članom 10. propisano je: „Organi uprave, iz okvira svoje nadležnosti, vrše slijedeće upravne i stručne poslove:

- 1) Izvršavaju zakone i druge propise;
- 2) Vršu upravni nadzor nad provedbom zakona i drugih propisa;
- 3) Donose podzakonske propise za provedbu zakona i drugih propisa;
- 4) Pripremaju propise i daju preporuke iz oblasti zakonodavstva;
- 5) Daju odgovore na pitanja organa zakonodavne i izvršne vlasti i pravnih i fizičkih osoba koja se odnose na njihovu nadležnost;
- 6) Prate stanje u oblastima za koje su osnovani i odgovaraju za stanje u tim oblastima;
- 7) Obavljaju i druge upravne i stručne poslove određene zakonom i drugim propisima.“

Zakonom o organizaciji i djelokrugu organa uprave i upravnih organizacija Kantona Sarajevo („Službene novine KS“ broj 2/12 – prečišćeni tekst, 41/12 i 8/15) članom 2. propisano je da poslove uprave, stručne i s njima povezane upravne poslove iz okvira nadležnosti Kantona vrše **kantonalna ministarstva, kantonalne uprave i kantonalne upravne organizacije.**

Iz svega navedenog proizilazi da je Skupština Kantona Sarajevo organ zakonodavne vlasti čija nadležnost je da donosi zakone i druge propise u okviru izvršavanja nadležnosti Kantona, izuzev propisa koji su Ustavom ili zakonom dati u nadležnost Vlade Kantona, dok poslove uprave i sa njima povezane upravne poslove iz okvira nadležnosti kantona vrše kantonalna ministarstva, kantonalne uprave i kantonalne upravne organizacije.

Članom 2. Zakona o konkurenciji propisana je primjena ovog Zakona i to na način da u stavu (1) kaže:

„Ovaj zakon primjenjuje se na sva pravna i fizička lica koja se posredno ili neposredno bave proizvodnjom, prodajom roba i pružanjem usluga učestvuju u prometu roba i usluga i koja mogu svojim djelovanjem sprečavati, ograničavati ili narušavati tržišnu konkurenciju na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine ili značajnijem dijelu tržišta (u daljem tekstu: privredni subjekti), i to na:

a) privredna društva, preduzeća i preduzetnike i njihova udruženja bez obzira na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište;

b) organe državne uprave i lokalne samouprave, kada posredno ili neposredno učestvuju ili utiču na tržište;

c) ostala fizička i pravna lica koja neposredno ili posredno, stalno, povremeno ili jednokratno učestvuju na tržištu, bez obzira na pravni status, na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište, kao što su udruženja, sportske organizacije, ustanove, zadruge, nosioci prava intelektualne svojine.“

Ovako široko definisan pojam privrednog subjekta, međutim, ograničen je na način da se traži ispunjenje i još jednog dodatnog uslova, a to je da se isti „posredno ili neposredno bave proizvodnjom, prodajom roba i pružanjem usluga, da učestvuju u prometu roba i usluga i koja mogu svojim djelovanjem sprečavati, ograničavati ili narušavati tržišnu konkurenciju“, te da isti „učestvuju ili utiču na tržište“.

U skladu sa članom 2. stav (1) Zakona o privrednim društvima Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 23/99, 45/00, 2/02, 6/02, 29/03, 68/05, 91/07, 84/08, 88/08, 7/09, 75/13): „Društvo je pravno lice koje samostalno obavlja djelatnost proizvodnje i prodaje proizvoda i vršenja usluga na tržištu radi sticanja dobiti.“

Konkurencijsko vijeće je prilikom izrade ovog akta, takođe, uzelo u obzir i praksu Evropske komisije u smislu šta se, odnosno ko se smatra privrednim subjektom u pravu tržišne konkurencije. Prema toj praksi privrednim subjektom u pravu tržišne konkurencije se smatra svaki subjekt koji se bavi privrednom djelatnošću bez obzira na njegov pravni status i način finansiranja. Tako se privrednim subjektom smatraju privredna društva, ortastva, poljoprivredne zadruge, privredna udruženja, fizička osoba koja se bavi slobodnom profesijom, javna preduzeća, tijela kojima je država povjerila obavljanje određenih poslova, ali i javna tijela ako obavljaju privrednu djelatnost, a nije riječ o aktivnostima koje bi potpadale pod izvršenje javnih ovlaštenja.

Zbog svega navedenog Skupština Kantona Sarajevo, kao zakonodavni organ, ne može biti učesnik u tržišnoj konkurenciji.

Skupština Kantona Sarajevo, kao zakonodavni organ, prilikom izvršavanja nadležnosti donošenje zakona, se ne može posmatrati kao privredni subjekat u smislu člana 2. stav (1) Zakona o konkurenciji, te kao takva ne može ni biti stranka u postupku, zbog čega je odlučeno kao u tački 1. dispozitiva.

Članom 4. stav (1) Zakona je utvrđeno da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja i prećutni dogovori privrednih subjekata, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje konkurencije na tržištu, a koji se odnose na:

a) Direktno ili indirektno utvrđivanje kupovnih i prodajnih cijena ili bilo kojih drugih trgovačkih usluga;

b) Ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja;

c) Podjelu tržišta ili izvora snabdijevanja;

d) Primjena različitih uslova za identične transakcije sa drugim privrednim subjektima, dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju;

e) zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uslovljava da prihvati dodatne obaveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi s predmetom sporazuma

Prema Evropskoj praksi pojam sporazuma tumači se vrlo ekstenzivno kako bi se zabranom iz člana 101. Ugovora o funkcionisanju Evropske Unije (UFEU), obuhvatili svi postupci privrednih subjekata kojima dolazi do njihovog dogovora o budućem ponašanju na tržištu. Nadalje, član 101. UFEU se odnosi na sporazumne odnose dva ili više lica, koji predpostavljaju saglasnost volja, izraženu ma u kom obliku sa ciljem ograničavanja tržišne konkurencije. Saglasnost volja je nužna pretpostavka primjene člana 101. UFEU, što je potvrdio Sud prve instance u slučaju Bayer protiv Komisije (*Bayer AG v Commission, slučaj T-41/96, 2000. ECR II-3383*). O tome šta će se sve smatrati sporazumima u smislu člana 101. UFEU najbolje nam govori sudska praksa suda EU. Riječ je o pisanim i usmenim sporazumima (*predmet C-28/77 Tepea BV protiv Komisije 1978 ZSP 1391*), potpisanim i nepotpisanim sporazumima (*Odluka Komisije BP Kemi-DDSF, SL 1979 L286/32*), „protokolu“ iz koga je vidljiva saglasnost strana u pogledu njihovog budućeg ponašanja, opšti uslovi poslovanja, smjernice koje je donio jedan privredni subjekat a drugi ih prihvatio i obavezao se ponašati u skladu sa njima, akt o osnivanju udruženja privrednih subjekata (*Odluka Komisije Nuovo CEGAM, SL (1944) L99/29*), dogovori između privrednih udruženja potvrđeni sporazumom iako nije pravno obavezujući, nagodbe parničnih stranaka, recimo u sporovima intelektualnog vlasništva (*predmet C-65/86 Bayer AG i Maschinenfabrik Hennecke GmbH protiv Heinz Sullhofer (1988) ZSP 5249*), pri tome nije bitno postoje li mehanizmi za provođenje sporazuma, te namjerava li jedna strana ignorisati sklopljeni sporazum. Sporazum koji je prestao važiti, a čiji se efekti i dalje osjećaju, smatra se usklađenim djelovanjem (*Odluke Komisije White Lead, SL(1979) L 21/16 i Soda-ash/Solvay, ICI, SL(1991) L 152/1*), etc.

Ako uzmemo u obzir naprijed navedenu praksu Suda EU i njihovo poimanje sporazuma, Konkurencijsko vijeće bi napravilo presedan u tumačenju i primjeni prava konkurencije ako bi zakon smatralo zabranjenim sporazum i vodilo postupak protiv zakonodavnog organa zbog donošenja zakona. Zakon nije sporazum zaključen između učesnika na tržištu o različitim aspektima njihovog istupanja na tržištu. Zakon je normativni akt kojim se uređuje neka oblast i tačno po određenom postupku ga donosi zakonodavni organ, te je zakon nakon ustava, najviši i najvažniji pravni akt i kao takav se ne može smatrati zabranjenim sporazumom u smislu člana 4. stav (1) Zakona o konkurenciji, kako je i odlučeno u tački 2. dispozitiva.

Konkurencijsko vijeće postupajući u skladu sa članom 25. stav (1) tačka f), kao i stavom 2. navedenog člana Zakona, donosi mišljenje kojim daje svoj stav o bilo kom aspektu konkurencije i cijeni saglasnosti nekog nacrtu i prijedloga zakona i drugih propisa iz oblasti koje imaju uticaja na tržišnu konkurenciju sa Zakonom o konkurenciji. Naročito je bitno naglasiti da se po zahtjevu za mišljenje ne vodi postupak utvrđivanja zabranjenog konkurencijskog djelovanja, nego je to stav Konkurencijskog vijeća o pitanjima koja bi eventualno mogla imati ili imaju uticaja na tržišnu konkurenciju, bez bilo kakvog prinudnog mehanizma da se po tom stavu i postupi.

Podnosilac zahtjeva je podnio zahtjev za pokretanje postupka, a ne zahtjev za mišljenje u smislu člana 25. stav (1) tačka f) ili člana 25. stav (2) Zakona, te jasno i nedvosmisleno tražio od Konkurencijskog vijeća da pokrene postupak utvrđivanja povrede iz člana 4. stav (1) tačka b) Zakona protiv Skupštine kantona Sarajevo radi donošenja Zakona o turizmu i da Konkurencijsko vijeće donese privremenu mjeru kojom bi stavio navedeni zakon van primjene na period od tri mjeseca. Konkurencijsko vijeće je postupilo po zahtjevu stranke koji se odnosio na pokretanje postupka i donijelo predmetni zaključak. Obzirom da se zahtjev nije odnosio na donošenje mišljenja, već na pokretanje postupka po zahtjevu stranke, Konkurencijsko vijeće nije ni razmatralo mogućnost donošenja mišljenja, jer se postupak

prilikom utvrđivanja zabranjenog konkurencijskog djelovanja okončava donošenjem konačnog upravnog akta (rješenje ili zaključak).

Uzevši u obzir obavezu izvršenja Presude Suda BiH, ranije navedene, Konkurencijsko vijeće će posebnim aktom donijeti mišljenje u skladu sa članom 25. stav (1) tačka f) Zakona o konkurenciji u kojem će se osvrnuti na „sporne“ članove Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o turizmu Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“ br. 19/16 i 31/17) na koje ukazuje podnosilac Zahtjeva.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog Zaključka nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema ovog Zaključka.

Predsjednik

dr. Stjepo Pranjić